

Cenab-ı Hakk'ın sana in'am ettiği vücut ile vücuda lazım olan şeyler temlik suretiyle değildir.

İ'lem eyyühe'l-aziz! Cenab-ı Hakk'ın sana in'am ettiği vücut ile vücuda lazım olan şeyler temlik suretiyle değildir. Yani senin mülkün ve malın olup istediğin gibi tasarruf etmek için verilmemiştir. Ancak o gibi nimetlerde, Allah'ın rızasına muvafık tasarruf edilebilir.

Evet, bir misafir, ev sahibinin iznine ve rızasına muvafık olmayacak derecede, yemeklerde ve sair şeylerde israf edemez.

İ'lem eyyühe'l-aziz! Cenab-ı Hakk'ın sana in'am ettiği vücut ile vücuda lâzım olan şeyler, temlik suretiyle değildir. Yani senin mülkün ve malın olup istediğin gibi tasarruf etmek için verilmemiştir. Ancak o gibi nimetlerde, Allah'ın rızasına muvafık tasarruf edilebilir.

Evet, Allahın bize verdiği vücudumuz, cismimiz, âzalarımız, malımız ne varsa hepsi bize temlik edilmiş yani bizim mülkümüz değil sadece onlardan istifade etmemiz için bize emanet olarak verilmiştir. Yani o halde bu vücut benim değil, bu göz benim değil bu kulak, bu el, bu ayak hiçbirisi benim değil. Benim sandığım ve dilediğim gibi kullandığım malım benim değil. Öyleyse ben bunları dilediğim gibi kullanamam. Dilediğim gibi tasarruf edemem. Ancak bu nimetlerde Allah'ın rızasına muvafık tasarruf edebilirim.

Peki, şimdi sorumuz şu: Bizi bu azalarla günah işlemeye sevk eden şey nedir? Tamam, nefsimize uymak, tamam günahların cazip gelmesi ve daha çok şey sayabilirsiniz. Ama asıl sebep, hakiki sebep nedir?

Evet, kardeşlerim asıl sebep malikiyet ve sahiplik iddiamızdır. Biz zannediyoruz ki bunlar bizim mülkümüz istediğimizi yaparız, istediğimizi giyeriz, istediğimize bakarız.

Sahiplik iddiası bazen sözlere de yansır. Bakın şu sözleri çok duyarsınız.

“Benim hayatım, kimse karışamaz.” deniliyor. Peki, gerçekten hayatın sahibi kim? Eğer hayat senin ise, ölümü ondan uzak tutabilir misin? Vakti geldiğinde onu durdurabilir misin? Hayatı

kendin verdiysen, geri alınmasına da engel olabilir misin?

İnsanın sahip olduğu zannedilen şeylere biraz yakından bakalım. En basit zannedilen fiillerden biri olan yemek yeme bile, ne kadarının bizim irademizle gerçekleştiğini gösterir. Bizim payımıza düşen sadece lokmayı ağza koymaktır. Ondan sonrası tamamen bizim dışımızda cereyan eder. Tükürük bezleri devreye girer, yutma esnasında nefes borusu kapanır, yemek borusu açılır. Lokma mideye inerken bir sistemden başka bir sisteme geçirilir. Bütün bu hassas ve hayati işlemler, bizim bilgimiz ve müdahalemiz olmadan gerçekleşir.

Demek ki insan, “sahip” olduğunu zannettiği hayatın hakikatte sadece emanetçisidir. İrade vardır ama sınırsız değildir; tasarruf vardır ama mutlak değildir. Hayat bize ait değil, bize verilmiştir.

Başka bir söz “Benim malım, benimle mi kazandın istediğimi yaparım.” Bu sözü asırlar önce Karun söylemişti de malı kendinden bilenlere bir ibret olsun diye Allah onu yerin dibine geçirmişti.

“Benim vücudum istediğim gibi kullanırım.” İster açılıyorum, ister kapanıyorum dilediğimi yaparım. Sen daha göz kapaklarına hâkim değilsin senin iraden dışında günde en az 15bin kez açılıp kapanan göz kapaklarını sen mi taktın sana. Allah onun idaresini bile sana vermemiş. Senin vücudun ha sen mi taktın o gözleri sana sen mi taktın o vücudundaki sistemleri sana.

Yani göz benim değil onunla harama bakamam. Kulak benim değil onunla malayani boş şeyler dinleyemem, Dil benim değil onunla yalan söyleyemem, gıybet edemem.

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

Muhakkak ki; kulak, göz, kalp, bunların her biri yaptıklarından sorumludurlar.

İsrâ Suresi 36. Ayet

Sahibi sen olsan mesul olmazdın.

Şimdi kardeşlerim. Tüm bu günahlardan kurtulmanın yolu nedir.

إِنِّي لَسْتُ مَالِكِي demek. Ben kendime mâlik değilim, sahip değilim. Ancak mâlikim, sahibim; kâinatın mâliki ve sahibi olan Allah’tır demek ve bunu hissetmektir. Bunu hissettiğimizde artık bileceğiz ki bize verilen tüm nimetler istifademiz için bize verilmiş. Allah kendi mülkünü bizim elimize vermiş, istifade et demiş. Bunlar senin dilediğin gibi kullan senin mülkün dememiş.

Evet, bir misafir, ev sahibinin iznine ve rızasına muvafık olmayacak derecede, yemeklerde ve sair şeylerde israf edemez.

Yani düşün bir yere misafir olmuşuz. Ev sahibi bize bir ziyafet sofrası kuruyor. Yememize içmemize müsaade ediyor bizi o sofradan istifade ettiriyor. Soru şu?

Bunlar benim önüme konuldu öyleyse benimdir. Ben bunları dökeceğim, başkalarına vereceğim, döküp zayi edeceğim. Elbette yapamayız. Eğer temlik olsaydı yani onların sahibi maliki biz olsaydık istediğimiz gibi hareket edebilirdik.

Rabbimiz bize verdiği tüm nimetleri kendimizden değil, kendisinden bilmeyi, bize verdiği her şeyi onun izni dairesinde onun rızasına uygun kullanmayı bizlere nasip etsin. Amin amin amin.